

BRUSSEL-HOOFDSTAD

VERENIGDE VERGADERING
VAN DE
GEMEENSCHAPPELIJKE
GEMEENSCHAPSCOMMISSIE

GEWONE ZITTING 2003-2004

19 MAART 2004

ONTWERP VAN ORDONNANTIE

**tot opheffing van de wet van 27 juni 1956
betreffende het Speciaal Onderstandsfonds**

Memorie van toelichting

Zoals aangegeven in het opschrift, heft het ontwerp van ordonnantie de wet van 27 juni 1956 betreffende het Speciaal Onderstandsfonds op. Teneinde bepaalde begrippen te verduidelijken, dient evenwel herinnerd te worden aan de wettelijke bepalingen en informatie verstrekt te worden aangaande de context, inzonderheid de sociale context, waarbinnen het genoemde Speciaal Onderstandsfonds werd ingesteld (SOF).

Bespreking van de thans geldende wettelijke bepalingen

Overeenkomstig artikel 1 van de wet van 27 juni 1956, dient het SOF de in artikel 3 bedoelde categorieën van onderstandskosten (patiënten die ter observatie worden opgenomen of patiënten die lijden aan tuberculose of kanker) te dragen (en geen steun te verlenen, zoals bedoeld in artikel 1, 1°, van de wet van 2 april 1965 betreffende het ten laste nemen van de steun verleend door de openbare centra voor maatschappelijk welzijn die onder meer de opdrachten van de hulpverlenende OCMW's vaststelt). Het Fonds heeft niet als opdracht in de plaats te treden van de hulpverlenende OCMW's.

BRUXELLES-CAPITALE

ASSEMBLEE REUNIE
DE LA COMMISSION
COMMUNAUTAIRE
COMMUNE

SESSION ORDINAIRE 2003-2004

19 MARS 2004

PROJET D'ORDONNANCE

**abrogeant la loi du 27 juin 1956 relative au
Fonds spécial d'assistance**

Exposé des motifs

Comme son intitulé l'indique, le projet d'ordonnance abroge la loi du 27 juin 1956 relative au Fonds spécial d'assistance. Afin de clarifier certaines notions, il convient de faire un rappel des dispositions légales et de fournir des informations concernant le contexte, notamment social, dans lequel s'inscrit ledit Fonds spécial d'assistance (FSA).

Examen des dispositions légales actuellement applicables

Conformément à l'article 1er de la loi du 27 juin 1956, le FSA est appelé à prendre en charge les catégories de frais d'assistance (et non à fournir les secours, comme visé à l'article 1er, 1°, de la loi du 2 avril 1965 relative à la prise en charge des secours accordés par les centres publics d'aide sociale, qui arrête notamment les missions des CPAS secourants) prévues à l'article 3 (patients mis en observation ou souffrant d'une tuberculose ou d'un cancer). Il n'a donc pas pour mission de se substituer aux CPAS secourants.

Op grond van artikel 4 en overeenkomstig de memorie van toelichting, worden de aanvragen ingediend door:

1. de hulpverlenende OCMW's met andere woorden de OCMW's die als taak hebben maatschappelijke hulp te verlenen (en niet de OCMW's van het onderstandsdomicilie die geen maatschappelijke hulp dienen te verlenen maar in enkele gevallen wel de onderstandskosten van de steunverlenende OCMW's dienen terug te betalen); krachtens artikel 1, 1°, van de wet van 2 april 1965, wordt die « staat van behoeftigheid » trouwens door het hulpverlenend centrum erkend, na voorafgaandelijk en indien nodig een sociaal onderzoek te hebben ingesteld, overeenkomstig artikel 60, § 1, van de organieke wet van 8 juli 1976 op de openbare centra voor maatschappelijk welzijn;
2. de zieke of gebrekkige zelf, zijn wettelijke vertegenwoordiger of elke persoon die hem een uitkering tot onderhoud verschuldigd is (tijdens de algemene bespreking van 7 maart 1956 heeft de Minister van Volksgezondheid en van het Gezin bovendien verduidelijkt dat men het recht moet geven om zich tot de gouverneur te richten, met dien verstande dat deze laatste om het advies van de commissie van openbare onderstand vraagt).

De tussenkomst van het hulpverlenende OCMW wordt als volgt gerechtvaardigd :

1. in de memorie van toelichting bij de wet van 27 juni 1956 :
 - er wordt in aangegeven dat de hulpverlenende commissie zich moet richten tot de gouverneur van haar provincie, waardoor de bevoegde provinciale commissie aldus wordt aangewezen. De aanvragen zullen binnen een kortere termijn ingediend kunnen worden en er zullen tevens overbodige uitgaven worden uitgespaard (er zal geen onderzoek meer ingesteld worden door de commissie van het onderstandsdomicilie);
 - vanuit het oogpunt van de Staatsfinanciën, zal de verantwoordelijkheid van de hulpverlenende commissie de zieken wier gezondheidstoestand geen plaatsing (meer) rechtvaardigt, tegen plaatsing in het ziekenhuis vrijwaren;
 - de wetgever heeft een einde willen maken aan de rechtsregeling van 1891, waarbij de steunverlenende commissie er geen belang bij had om terzake voorzichtig te zijn, aangezien zij de kosten niet hoefde te dragen.
2. de kennis van de sociale toestand van de aanvragers moet hem in staat stellen, in voorkomend geval, een toelage van 25 % van de dagprijs aan te vragen bij het Federale Ministerie van Volksgezondheid, met toepassing van artikel 100, eerste lid, van de wet op de ziekenhuizen, gecoördineerd op 7 augustus 1987;

En application de l'article 4 et conformément à l'exposé des motifs, les demandes sont introduites par:

1. les CPAS secourants c'est à dire les CPAS chargés de fournir l'aide sociale (et non les CPAS du domicile de secours qui, eux, n'ont pas pour mission de fournir l'aide sociale mais bien de rembourser, dans certains cas, les frais de l'aide sociale fournie par les CPAS secourants); c'est d'ailleurs le Centre secourant qui doit reconnaître « l'indigence », conformément à l'article 1er, 1°, de la loi du 2 avril 1965, après avoir fait, si nécessaire, une enquête sociale, conformément à l'article 60, § 1er, de la loi du 8 juillet 1976 organique des centres publics d'aide sociale;
2. le malade ou l'infirmes lui-même, son représentant légal ou toute personne tenue envers lui à l'obligation alimentaire (dans la discussion générale du 7 mars 1956, le Ministre de la santé publique et de la famille a en outre précisé qu'il faut donner le droit de s'adresser au gouverneur, étant entendu que celui-ci demande l'avis de la commission d'assistance publique).

L'intervention du CPAS secourant est notamment justifiée comme suit :

1. dans l'exposé des motifs de la loi du 27 juin 1956 :
 - il y est indiqué que c'est la commission secourante qui s'adressera au gouverneur de sa province, déterminant ainsi la commission provinciale compétente. Les demandes pourront être introduites dans un délai beaucoup plus bref et des dépenses inutiles seront épargnées (plus de recherche de la commission du domicile de secours);
 - du point de vue des finances de l'Etat, la responsabilité de la commission secourante constituera une garantie certaine contre des placements en milieu hospitalier de malades dont l'état de santé ne justifie pas ou ne justifie plus de placement;
 - le législateur a voulu mettre fin au régime de la loi de 1891 où la commission secourante n'avait aucun intérêt à être circonspecte en la matière puisque, en tout état de cause, la dépense ne lui incombe pas.
2. la connaissance de la situation sociale des demandeurs doit lui permettre de solliciter, le cas échéant, le subsidie de 25 % du prix de journée, auprès Ministère fédéral de la Santé publique, en application de l'article 100, alinéa premier, de la loi sur les hôpitaux, coordonnée le 7 août 1987;

3. de tussenkomst van het OCMW is noodzakelijk om diverse voordelen van de ziekte- en invaliditeitsverzekering te kunnen genieten, nadat in voorkomend geval de betrokkene bij een verzekeringsinstelling werd ingeschreven, zoals :

- aansluiting met terugwerkende kracht op de eerste dag van het trimester (bijvoorbeeld: een persoon zonder vaste verblijfplaats die van het bevolkingsregister wordt geschrapt en op 15 januari dringend wordt opgenomen; door toedoen van het OCMW verkrijgt ze een referentieadres op 15 februari; het recht gaat in op 1 januari);
- de kosteloosheid van de bijdrage;
- de uitbreiding van de derdebetalersregeling;
- het voordeel van de verhoogde tegemoetkoming;
- het voordeel van de sociale franchise.

Kortom, een strikte toepassing van de wettelijke bepalingen impliceert dat het OCMW terugbetaald krijgt wat het vooraf terecht (bevoegd zijn en de staat van behoefte hebben vastgesteld) aan het ziekenhuis heeft uitbetaald. Om de zaken te vergemakkelijken en te bespoedigen is het thans veroorloofd de ziekenhuizen onmiddellijk terug te betalen, op voorwaarde dat het OCMW zijn medewerking verleent en de administratie toezicht uitoefent.

Men dient evenwel niet uit het oog te verliezen dat de sociale dienst van een ziekenhuis, en inzonderheid van een psychiatrisch ziekenhuis, in het raam van een therapeutische relatie werkt. Hij is dus onderworpen aan het beroepsgeheim betreffende de inlichtingen die hij over de familiale of professionele toestand inwint, toestand die bovendien de maatschappelijke bijstand beïnvloedt. Bijgevolg dient daarmee rekening te worden gehouden tijdens het sociaal onderzoek dat, krachtens de wet, door het hulpverlenende OCMW moet worden ingesteld.

Voorts dient verduidelijkt te worden dat het OCMW zijn tegemoetkoming niet mag laten afhangen van de terugbetaling door het Speciaal Onderstandsfonds. Zoals hierboven vermeld werd, heeft dit Fonds niet als opdracht in de plaats te treden van het OCMW.

De oorsprong van het Speciaal Onderstandsfonds

Van oudsher toonde de wetgever veel belangstelling voor de ongelijkheid die heerste op het vlak van de middelen van de gemeenten. Zijn voornaamste zorg bestond erin een doeltreffende oplossing te vinden voor de grootste medisch-sociale problemen van de hele bevolking van ons land, ongeacht het feit of ze tot een al dan niet financieel sterke Gemeenschap behoorden. Zo is vanaf 1834 gebleken dat bepaalde, belangrijke en langdurige tegemoet-

3. l'intervention du CPAS est nécessaire pour pouvoir bénéficier de différents avantages de l'assurance maladie invalidité, après avoir, le cas échéant, inscrit la personne auprès d'un organisme assureur, tels que :

- l'affiliation avec effet rétroactif au premier jour du trimestre (par exemple: une personne sans domicile fixe, radiée du registre de la population, est hospitalisée en urgence le 15 janvier; elle obtient une adresse de référence, via le CPAS, le 15 février; le droit est ouvert à partir du 1er janvier);
- la gratuité de la cotisation;
- l'extension du régime du tiers payant;
- la bénéfice de l'intervention majorée;
- le bénéfice de la franchise sociale.

En résumé, une stricte application des dispositions légales impose un remboursement au CPAS après qu'il soit lui-même intervenu à bon escient (être compétent et avoir constaté l'indigence) auprès de l'hôpital. Pour des raisons de facilité et de rapidité, il est actuellement admis que les hôpitaux soient directement remboursés à condition que la collaboration du CPAS et le contrôle par l'administration soient assurés.

Il ne faut toutefois pas perdre de vue le fait que le service social d'un hôpital, et plus particulièrement d'un hôpital psychiatrique, travaille dans le cadre d'une relation thérapeutique. Il est donc soumis au secret professionnel en ce compris pour les informations qu'il recueille au sujet de la situation familiale ou professionnelle, laquelle, par ailleurs, influence l'aide sociale. Aussi, convient-il d'en tenir compte lors de l'enquête sociale qui, en outre, doit légalement être effectuée par le CPAS secourant.

Par ailleurs, il convient également de préciser qu'un CPAS ne peut conditionner son intervention au remboursement par le FSA. Comme expliqué ci-dessus, ce dernier n'a pas pour mission de se substituer aux CPAS.

Les origines du FSA

L'inégalité des ressources des communes a été de longue date une des préoccupations majeures du législateur soucieux d'assurer une solution efficace aux problèmes médico-sociaux les plus graves de l'ensemble des citoyens de notre pays, indépendamment du fait qu'ils appartiennent à une communauté financièrement forte ou non. Ainsi, dès 1834, il est apparu que certaines interventions importantes et de longue durée devaient être détachées du régime généré

komingen van het algemeen stelsel moesten worden losgekoppeld om ten laste te worden genomen door een grotere populatie dan de gemeentebevolking.

Het is pas in 1876 (wet van 14 maart 1876) dat een gemeenschappelijk fonds werd ingericht dat, dankzij de financiële bijdrage van de gemeenten, de kosten draagt van de hulp aan behoeftigen die aan een zware handicap (hoofdzakelijk krankzinnigen, doofstommen) lijden.

De wet van 27 november 1891 heeft getracht de financiële moeilijkheden van het Gemeenschappelijk Fonds op te lossen. De provincies en de Staat werden ermee belast het Fonds te stijven naar rata van 50 %, waarbij het overschot door de gemeenten moest worden verstrekt.

De wet van 24 december 1948 op de provinciale en gemeentelijke financiën die in het bijzonder de gemeentelijke financiën beoogde te saneren, leidde tot een paradoxale situatie die achteraf één van de oorzaken bleek te zijn van de hervorming van 1956. De Staat moest de bijzonder hoog opgelopen uitgaven voor de openbare onderstand ten laste nemen, zonder een beslissings- of toezicht houdende bevoegdheid te hebben. Daar staat tegenover dat behoeftigen die een beroep deden op openbare overheden onderworpen bleven aan beoordelingscriteria over de staat van behoeftigheid, die verschillend waren al naar gelang de bevoegde bestendige deputatie die een uitspraak diende te doen over hun aanvraag.

Door een Speciaal Onderstandsfonds in te stellen, stelde de wet van 27 juni 1956 zich in de plaats van het Gemeenschappelijk Fonds, en :

- centraliseerde de beslissingsbevoegdheid;
- voerde een financiële controle in;
- maakte de criteria m.b.t. de staat van behoeftigheid eenvormig;
- breidde het toepassingsveld uit, inzonderheid tot de kanker- en teringlijders.

Er dient aan te worden herinnerd dat in 1956:

- het huidige socialezekerheidsstelsel nog niet bestond, en inzonderheid de verbetering van de verzekeraarbaarheid en de invoering van de sociale franchise, die vrij vlug tot de geneesmiddelen werd uitgebreid;
- de maatschappelijke dienstverlening ook nog niet bestond; er waren wel commissies van openbare onderstand die volmacht hadden om te besluiten wie behoeftig was en wie niet. Die commissies hanteerden echter criteria die soms heel sterk verschilden al naar gelang de gemeente; met de wet op het bestaansminimum en de organieke wet op de OCMW's is men vele stappen vooruitgekomen (gelijke criteria, maatschappelijk werk, mogelijkheden om beroep in te dienen);

ral et être prises en charge par une population plus nombreuse que celle de la commune.

Ce n'est qu'en 1876 (loi du 14 mars 1876) qu'est créé un fonds commun qui, par la coopération financière des communes, devait supporter le coût des secours aux indigents atteints d'handicaps graves (aliénés, sourds et muets, principalement).

La loi du 27 novembre 1891 a tenté de mettre fin aux difficultés financières du Fonds commun. Les Provinces et l'Etat furent chargés d'alimenter le fonds à raison de 50 %, le surplus devant être fourni par les communes.

La loi du 24 décembre 1948 sur les finances provinciales et communales qui cherchait notamment à assainir les finances communales, engendra une situation paradoxale qui se révéla par la suite comme une des causes de la réforme de 1956. Sans disposer du pouvoir de décision ni celui d'exercer un contrôle réel, l'Etat devait supporter seul certaines dépenses particulièrement élevées d'assistance publique. Par contre, les indigents qui avaient recours aux pouvoirs publics restaient soumis à des critères d'appréciation de leur état de besoin différents selon qu'ils relevaient de l'une ou de l'autre députation permanente appelée à statuer sur leur demande.

La loi du 27 juin 1956, en créant le Fonds spécial d'assistance, se substitua donc au Fonds commun, et :

- centralisa le pouvoir de décision;
- instaura un contrôle financier;
- uniformisa les critères de besoin;
- étendit le champ d'application, notamment aux tuberculeux et cancéreux.

Il est utile de se rappeler qu'en 1956:

- la sécurité sociale d'aujourd'hui n'existait pas, et plus particulièrement l'amélioration de l'assurabilité et l'instauration de la franchise sociale, bientôt étendue aux médicaments;
- l'aide sociale d'aujourd'hui n'existait pas non plus; il y avait bien des Commissions d'assistance publique mais elles étaient souveraines pour décider qui était indigent et qui ne l'était pas, avec des critères parfois très différents d'une commune à l'autre; avec la loi sur le minimum et celle organique des Cpas de nombreuses avancées ont été réalisées (critères identiques, travail social, possibilités de recours);

- de gemeentefusies hadden nog niet plaatsgevonden (het tweede doel dat het voormelde Gemeenschappelijk Fonds beoogde, bestond erin de gemeenten met elkaar solidair te maken).

De ordonnantie van 8 december 1994 heeft wijzigingen ingevoerd die slechts tot doel hadden de provinciale commissie van advies te vervangen, die op 31 december 1994 samen met de Provincie Brabant werd afgeschaft.

Procedure m.b.t. de behandeling van de dossiers bij de administratie van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie

Elke aanvraag wordt geregistreerd en er wordt een ontvangstbewijs verzonden. Het hulpverlenende OCMW wordt onmiddellijk ingelicht.

Eens het medisch getuigschrift en het sociaal onderzoek (met inbegrip van een onderzoek naar de onroerende goederen) ontvangen zijn, wordt het dossier als volledig beschouwd en wordt het voorgelegd aan één van de twee daartoe speciaal opgerichte werkgroepen van de Afdeling Gezin en Sociale Hulpverlening, die belast zijn met de formulering van voorstellen aan de Afdeling.

In principe :

1. wanneer de inkomsten hoger liggen dan 12.394,68 € :
 - zonder bijzondere omstandigheden wordt er een voorstel van weigering geformuleerd;
 - onder bepaalde omstandigheden bespreekt de werkgroep elk dossier geval per geval;
2. wanneer de inkomsten tussen 9.915,74 en 12.394,68 € schommelen, onderzoekt de werkgroep elk dossier geval per geval;
3. wanneer de inkomsten lager liggen dan 9.915,74 € en :
 - wanneer het OCMW kans maakt op een recuperatie bij de Federale Staat (vreemdeling op doorreis, kandidaat-vluchteling) of een andere vorm van recuperatie (bestaan van een onderhoudsplichtige, eigenaar zijn), dan wordt er een voorstel van weigering geformuleerd;
 - wanneer er geen mogelijkheid is tot recuperatie, dan wordt er een voorstel van akkoord geformuleerd.

De voorstellen van de werkgroepen worden dan voorgelegd aan de Afdeling die dan advies uitbrengt. In verreweg de meeste gevallen volgt de Afdeling de voorstellen van de werkgroepen.

Eens de adviezen door het Bureau bekrachtigd zijn, worden die aan de betrokkenen (ziekenhuizen, OCMW's) bete-

- les fusions des communes n'avaient pas encore eu lieu (le deuxième objectif du Fonds commun, évoqué ci-dessus, a été de solidariser les communes).

L'ordonnance du 8 décembre 1994 a, quant à elle, introduit des modifications qui ne visaient que le remplacement de la commission provinciale d'avis, supprimée le 31 décembre 1994 en même temps que la Province de Brabant.

Procédure de traitement des dossiers à l'administration de la Commission communautaire commune

Chaque demande est enregistrée et un accusé de réception est envoyé. Le CPAS secourant est immédiatement mis au courant.

Une fois que le certificat médical et l'enquête sociale (en ce compris une enquête sur les biens immobiliers) sont réceptionnés, le dossier est considéré comme complet et est soumis à un des deux Groupes de travail *ad hoc* de la Section de la famille et de l'aide sociale, chargés de formuler des propositions à la Section.

En règle générale :

1. lorsque les revenus sont supérieurs à 12.394,68 € :
 - sans circonstance particulière, une proposition de refus est formulée;
 - avec circonstances particulières, le groupe de travail examine chaque dossier au cas par cas;
2. lorsque les revenus sont situés entre 9.915,74 € et 12.394,68 €, le groupe de travail examine chaque dossier au cas par cas;
3. lorsque les revenus sont inférieurs à 9.915,74 € et :
 - qu'il existe, pour le CPAS, une possibilité de récupération auprès de l'Etat fédéral (étranger de passage, candidat réfugié politique) ou une autre possibilité de récupération (existence de débiteurs d'aliments, être propriétaire), une proposition de refus est formulée;
 - qu'il n'existe pas de possibilité de récupération, une proposition d'accord est formulée.

Les propositions des groupes de travail sont soumises à la Section qui formule alors des avis. Dans la toute grande majorité des cas, la Section suit les propositions des groupes de travail.

Une fois les avis ratifiés par le Bureau, ils sont notifiés aux intéressés (hôpitaux et CPAS). Les pièces manquantes

kend. De ontbrekende stukken worden, desgevallend, opgevraagd. Als er een gunstig advies wordt uitgebracht, dan worden de ziekenhuisfacturen opgevraagd.

Ze worden dan gecodeerd en de tegemoetkoming van het Speciaal Onderstandsfonds wordt berekend. Wanneer er nog kredieten beschikbaar zijn, dan worden ontwerpen van ministeriële besluiten tot tegemoetkoming ter ondertekening voorgelegd aan de Leden van het Verenigd College, bevoegd voor het Beleid inzake Bijstand aan personen.

Tot nog toe werden de adviezen tot weigering betekend maar werd er geen enkel ministerieel besluit tot weigering genomen. Sommige OCMW's of ziekenhuizen hebben evenwel hun opmerkingen reeds verstuurd.

Bevoegdheden van de Gemeenschappen ten aanzien van het Speciaal Onderstandsfonds

Momenteel verleent de GGC, overeenkomstig het arrest van het Hof van Beroep van Brussel van 3 december 1998, een tegemoetkoming aan de Vlaamse en de Waalse patiënten, zodra ze in bicommunautaire ziekenhuizen worden opgenomen. Daar staat tegenover dat de Brusselse patiënten :

- geen recht hebben op een tegemoetkoming, wanneer ze in Vlaanderen of in Wallonië worden opgenomen;
- geen recht hebben op een tegemoetkoming, wanneer ze in Brusselse, hetzij Franstalige, hetzij Nederlandstalige ziekenhuizen worden opgenomen;
- geconfronteerd worden met een administratief-juridisch probleem tussen de Franse Gemeenschap en de Franse Gemeenschapscommissie, wanneer ze in de twee Franstalige universitaire ziekenhuizen van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest worden opgenomen.

De Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie wordt dus dubbel benadeeld :

1. de Brusselse patiënten worden door de andere Gemeenschapsoverheden buiten beschouwing gelaten;
2. ze verleent verder tegemoetkomingen aan de niet-Brusselse patiënten die in bicommunautaire ziekenhuizen worden opgenomen.

Schatting van het toekomstig niveau van de tegemoetkomingen

Schattingen op basis van een steekproef van tussenkomsten wijzen uit dat de tegemoetkomingen van het SOF, dankzij de huidige sociale franchise, met 86 % zouden moeten verminderen (van 380.627,84 € tot 52.515,03 €). De vermindering zou tot 92 % kunnen gaan, als de genees-

son, le cas échéant, sollicitées. Lorsqu'il y a un avis favorable, les factures hospitalières sont demandées.

Elles sont alors encodées et l'intervention du FSA est calculée. Lorsqu'il reste des crédits disponibles, des projets d'arrêté ministériel d'intervention sont soumis à la signature des Membres du Collège réuni compétents pour la politique d'Aide aux personnes.

A l'heure actuelle, les avis de refus ont été notifiés mais aucune décision ministérielle de refus n'a encore été prise. Certains CPAS ou hôpitaux ont toutefois déjà envoyé leurs observations.

Compétences des communautés à l'égard du FSA

A l'heure actuelle, conformément à l'arrêt de la Cour d'appel de Bruxelles du 3 décembre 1998, la CCC intervient pour les patients flamands et wallons dès l'instant où ils sont admis dans des hôpitaux bicommunautaires. A l'inverse, les patients bruxellois :

- ne peuvent compter sur une intervention quand ils sont hospitalisés en Flandre ou en Wallonie;
- ne bénéficient d'aucune intervention lorsqu'ils sont admis dans des hôpitaux bruxellois francophones ou néerlandophones;
- sont confrontés à un problème juridico-administratif entre la Communauté française et la Cocof quand ils sont admis dans les deux hôpitaux universitaires francophones de la Région de Bruxelles-Capitale.

La Commission communautaire commune subit donc un double préjudice :

1. les patients bruxellois ne sont pas pris en considération par les autres pouvoirs communautaires;
2. elle continue d'intervenir pour les patients non bruxellois qui sont admis dans les hôpitaux bicommunautaires.

Estimation du niveau futur des interventions

Sur la base d'estimations faites à partir d'un échantillon d'interventions, grâce à la franchise sociale actuelle, les interventions du FSA devraient diminuer de 86 % (de 380.627,84 € à 52.515,03 € suivant l'échantillon). La diminution pourrait aller jusqu'à 92 %, si les médicaments y

middelen er zouden worden in opgenomen, met inbegrip van deze van klasse D (de geneesmiddelen die niet worden terugbetaald en waarvoor er geen tegemoetkoming van de ziekteverzekering bestaat). Met andere woorden, indien het SOF wordt opgeheven, dan zullen de bedragen ten laste van de OCMW's verminderen tot jaarlijks 52.515,03 €, en zelfs tot 29.740,46 €, in plaats van 380.627,84 €.

Conclusie

De Vlaamse Gemeenschap heeft het Speciaal Onderstandsfonds opgeheven met ingang van 1 januari 1997 (Decreet van 20.12.1996 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1997, BS 31.12.1996), het Waals Gewest heeft het SOF opgeheven met ingang van 1 januari 1998 (*Décret-programma du 17.12.1997 portant diverses mesures en matière d'action sociale et d'infrastructures sportives, BS 24.01.1998*). Dit leidt tot een situatie dat het SOF enkel nog bestaat in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, en tot de onwenselijke situatie dat de GGC verder tussenkomt voor niet-Brusselse patiënten die in bicommunautaire ziekenhuizen zijn opgenomen, terwijl de andere Gemeenschappen niet meer tussenkomen voor de Brusselse patiënten die zijn opgenomen in niet-Brusselse ziekenhuizen.

Een kosten-batenanalyse wijst uit dat, dankzij de maatregelen die zijn genomen om de toegankelijkheid tot de gezondheidszorg te behouden (sociale en fiscale franchise, de uitbreiding van de verhoogde tegemoetkoming, de uitbreiding van de verzekeraarbaarheid en de maatregelen voor chronisch zieken), de tussenkomsten via het SOF niet meer in verhouding staan tot de kosten van de administratieve behandeling van de dossiers, zowel voor het systeem in zijn geheel als voor de OCMW's en ziekenhuizen afzonderlijk. De kosten van het personeel van de ziekenhuizen, de OCMW's en de GGC-administratie zijn veel hoger dan de geschatte tussenkomst van 29.747,22 à 52.057,64 € per jaar.

Alhoewel de aanvragen ook kunnen worden ingediend door de « zieken en gebrekkigen » zelf heeft de afschaffing van het SOF geen gevolgen voor individuele burgers. Immers, de individuele aanvragen worden steeds overgemaakt aan de bevoegde OCMW's, terwijl de eventuele tussenkomsten steeds gebeuren t.a.v. de OCMW's c.q. de ziekenhuizen.

Commentaar bij de artikelen

Artikelen 1 en 2

Deze beide artikelen behoeven geen bijzonder commentaar.

étaient englobés, en ce compris ceux de la classe D (médicaments dits de confort pour lesquels il n'y a pas d'intervention de l'assurance soins de santé). En d'autres termes, en cas de disparition du FSA, les montants annuellement à charge des CPAS seraient de 52.515,03 €, voire de 29.740,46 €, au lieu de 380.627,84 €.

Conclusion

La communauté flamande a abrogé le FSA à partir du 1er janvier 1997 (Décret du 20.12.1996 portant dispositions à la coordination du budget 1997. MB 31.12.1996), la Région wallonne a abrogé le FSA à partir du 1er janvier 1998 (*Décret-programme du 17.12.1997 portant diverses mesures en matière d'action sociale et d'infrastructures sportives. MB 24.01.1998*). Ceci mène à une situation dans laquelle le FIA n'existe plus que dans la Région de Bruxelles-Capitale, et la situation défavorable dans laquelle la CCC continue d'intervenir pour les patients non bruxellois qui sont admis dans les hôpitaux bicommunautaires, tandis que les patients qui sont admis dans les hôpitaux non bruxellois ne sont plus pris en considération par les autres pouvoirs communautaires.

Une analyse coûts-bénéfices démontre que, grâce aux mesures visant à maintenir l'accessibilité aux soins de santé (la franchise sociale et fiscale, l'extension de l'intervention majorée, l'extension de l'assurabilité, mesures pour les malades chroniques), les interventions du FSA ne sont plus en proportion aux frais de traitement administratif des dossiers, aussi bien pour le système en sa totalité que pour les CPAS et les hôpitaux individuellement. Les frais de personnel des hôpitaux, des CPAS et de l'administration CCC sont beaucoup plus élevés que l'intervention estimée se trouvant entre 29.747,22 à 52.057,64 € par an.

Bien que les demandes puissent être introduites par les « malades et infirmes lui-même », l'abrogation du FSA n'a aucunement des conséquences pour les citoyens individuels puisque les demandes individuelles sont toujours transférées aux CPAS concernés, tandis que les éventuelles interventions s'effectuent toujours à l'attention des CPAS, le cas échéant les hôpitaux.

Commentaire des articles

Articles 1er et 2

Ces deux articles n'appellent pas de commentaire particulier.

Artikel 3

Het ligt in de bedoeling van het Verenigd College om de ordonnantie op 1 januari 2004 in werking te doen treden.

Article 3

Il entre dans l'intention du Collège réuni de faire entrer en vigueur l'ordonnance le 1er janvier 2004.

**VOORONTWERP VAN ORDONNANTIE
ONDERWORPEN AAN HET ADVIES
VAN DE RAAD VAN STATE**

VOORONTWERP VAN ORDONNANTIE

**tot opheffing van de wet van 27 juni 1956 betreffende
het Speciaal Onderstandsfonds**

Het Verenigd College,

Op de voordracht van de Leden van het Verenigd College, bevoegd voor Bijstand aan personen,

De Leden van het Verenigd College, bevoegd voor Bijstand aan personen, zijn ermee belast in naam van het Verenigd College aan de Verenigde Vergadering het ontwerp van ordonnantie voor te leggen waarvan de inhoud als volgt luidt :

Artikel 1

Deze ordonnantie regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 135 van de Grondwet.

Art. 2

De wet van 27 juni 1956 betreffende het Speciaal Onderstandsfonds wordt opgeheven.

Art. 3

Het Verenigd College stelt de datum van inwerkingtreding van deze ordonnantie vast.

Brussel,

Voor het Verenigd College,

De Leden van het Verenigd College, bevoegd voor het beleid inzake Bijstand aan Personen,

Eric TOMAS
Guy VANHENGEL

**AVANT-PROJET D'ORDONNANCE
SOUMIS A L'AVIS
DU CONSEIL D'ETAT**

AVANT-PROJET D'ORDONNANCE

**abrogeant la loi du 27 juin 1956 relative au
Fonds spécial d'assistance**

Le Collège réuni,

Sur la proposition des Membres du Collège réuni, compétents pour la politique de l'aide aux personnes,

Les Membres du Collège réuni, compétents pour la politique de l'aide aux personnes, sont chargés de présenter au nom du Collège réuni à l'Assemblée réunie le projet d'ordonnance dont la teneur suit :

Article 1er

La présente ordonnance règle une matière visée à l'article 135 de la Constitution.

Art. 2

La loi du 27 juin 1956 relative au Fonds spécial d'assistance est abrogée.

Art. 3

Le Collège réuni arrête la date d'entrée en vigueur de la présente ordonnance.

Bruxelles, le

Pour le Collège réuni,

Les Membres du Collège réuni, compétents pour la Politique de l'Aide aux personnes,

Eric TOMAS
Guy VANHENGEL

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, derde kamer, op 23 december 2003 door de Leden van het Verenigd College bevoegd voor het beleid inzake bijstand aan personen verzocht hun, *binnen een termijn van dertig dagen*, van advies te dienen over een voorontwerp van ordonnantie « tot opheffing van de wet van 27 juni 1956 betreffende het Speciaal Onderstandsfonds », heeft op 13 januari 2004 het volgende advies (nr. 36.337/3) gegeven :

Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, heeft de afdeling wetgeving zich beperkt tot het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de voorgeschreven vormvereisten is voldaan.

Dat onderzoek geeft geen aanleiding tot opmerkingen.

De Kamer was samengesteld uit :

De heren	D. ALBRECHT,	staatsraad, voorzitter,
	P. LEMMENS, B. SEUTIN,	staatsraden
	H. COUSY, J. VELAERS,	assessoren van de afdeling wetgeving,
Mevrouw	A.-M. GOOSSENS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de heer J. VAN NIEUWENHOVE, auditeur.

<i>De Griffier,</i>	<i>De Voorzitter,</i>
A.-M. GOOSSENS	D. ALBRECHT

AVIS DU CONSEIL D'ETAT

Le Conseil d'Etat, section de législation, troisième chambre, saisi par les Membres du Collège réuni compétents pour la politique d'aide aux personnes, le 23 décembre 2003, d'une demande d'avis, *dans un délai de trente jours*, sur un avant-projet d'ordonnance « abrogeant la loi du 27 juin 1956 relative au Fonds spécial d'assistance », a donné le 13 janvier 2004 l'avis suivant (n° 36.337/3) :

En application de l'article 84, § 3, alinéa 1er, des lois coordonnées sur le Conseil d'Etat, la section de législation s'est limitée à l'examen de la compétence de l'auteur de l'acte, du fondement juridique ainsi que de l'accomplissement des formalités prescrites.

Cet examen n'appelle pas d'observations.

La chambre était composée de :

MM.	D. ALBRECHT,	conseiller d'Etat, président,
	P. LEMMENS, B. SEUTIN	conseillers d'Etat
	H. COUSY, J. VELAERS,	assesseurs de la section de législation,
MME	A.-M. GOOSSENS,	greffier.

Le rapport a été présenté par M. J. VAN NIEUWENHOVE, auditeur.

<i>Le Greffier,</i>	<i>Le Président,</i>
A.-M. GOOSSENS	D. ALBRECHT

ONTWERP VAN ORDONNANTIE**tot opheffing van de wet van
27 juni 1956 betreffende
het Speciaal Onderstandsfonds**

Het Verenigd College,

Op de voordracht van de Leden van het Verenigd College, bevoegd voor Bijstand aan personen,

BESLUIT :

De Leden van het Verenigd College, bevoegd voor Bijstand aan personen, zijn ermee belast in naam van het Verenigd College aan de Verenigde Vergadering het ontwerp van ordonnantie voor te leggen waarvan de inhoud als volgt luidt :

Artikel 1

Deze ordonnantie regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 135 van de Grondwet.

Art. 2

De wet van 27 juni 1956 betreffende het Speciaal Onderstandsfonds wordt opgeheven.

Art. 3

Het Verenigd College stelt de datum van inwerkingtreding van deze ordonnantie vast.

Brussel, 18 maart 2004

Voor het Verenigd College,

De Leden van het Verenigd College, bevoegd voor het beleid inzake Bijstand aan Personen,

Eric TOMAS
Guy VANHENGEL

PROJET D'ORDONNANCE**abrogeant la loi du 27 juin 1956
relative au
Fonds spécial d'assistance**

Le Collège réuni,

Sur la proposition des Membres du Collège réuni, compétents pour la politique de l'aide aux personnes,

ARRETE :

Les Membres du Collège réuni, compétents pour la politique de l'aide aux personnes, sont chargés de présenter au nom du Collège réuni à l'Assemblée réunie le projet d'ordonnance dont la teneur suit :

Article 1er

La présente ordonnance règle une matière visée à l'article 135 de la Constitution.

Art. 2

La loi du 27 juin 1956 relative au Fonds spécial d'assistance est abrogée.

Art. 3

Le Collège réuni arrête la date d'entrée en vigueur de la présente ordonnance.

Bruxelles, le 18 mars 2004

Pour le Collège réuni,

Les Membres du Collège réuni, compétents pour la Politique de l'Aide aux personnes,

Eric TOMAS
Guy VANHENGEL

